นิทาน เรื่อง มดน้อยแทนคุณ

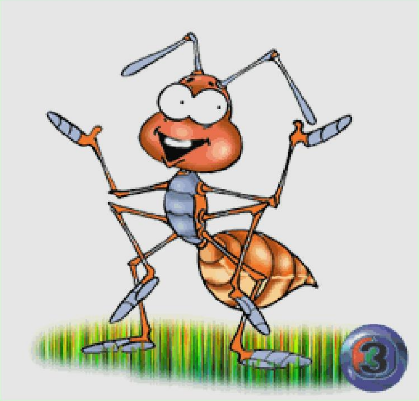

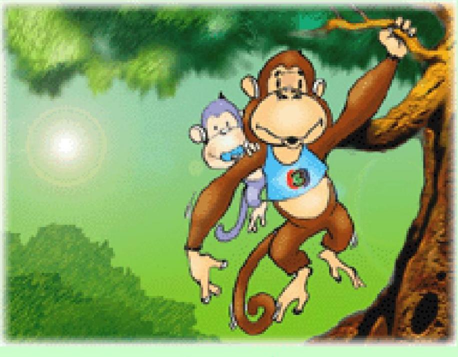

ณ.ป่าใหญ่แห่งหนึ่งเป็นป่าที่อุดมสมบูรณ์มาก
มีทั้งผลไม้ที่ออกผลทั้งปี ลำธารคลอง หนองบึงมีครบถ้วน

ขณะนั้นเอง มีลิงแม่ลูกอ่อนกำลังห้อยโหนต้นไม้ หากิน

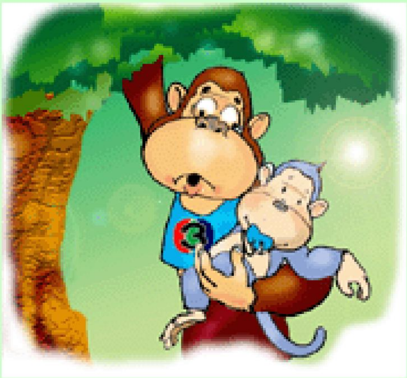

ขณะที่ลิงแม่ลูกอ่อนกำลังหากินอยู่นั้น
บังเอิญสายตาได้สะดุดเข้ากับอะไรอย่างหนึ่ง

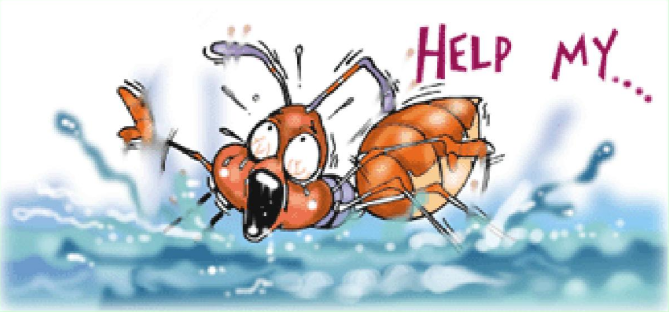

เจ้าสิ่งนั้นกำลังตะเกียกตะกายว่ายน้ำอยู่ในบึงใหญ่
เพื่อพยายามเอาชีวิตรอด..เจ้ามดตัวน้อยๆนั่นเอง

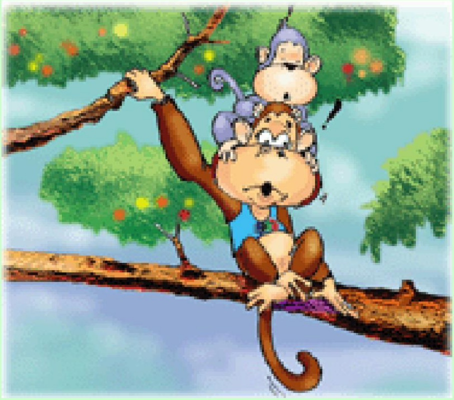

ลิงแม่ลูกอ่อนรู้สึกสงสารเป็นยิ่งนัก ที่มดน้อยพยายามว่ายน้ำเข้าฝั่ง
แต่ไปได้ทีละนิด และเริ่มอ่อนแรง

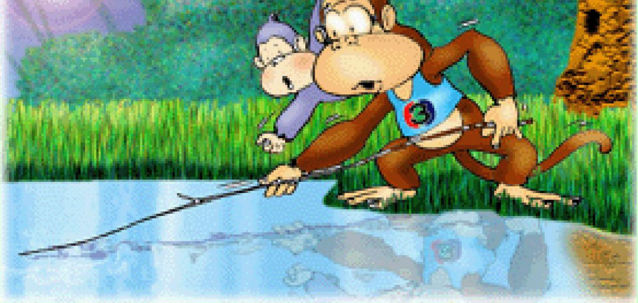

จึงหาวิธีช่วยมดน้อยด้วยการ หากิ่งไม้ยาวๆ
ยื่นลงไปในน้ำ เพื่อให้มดน้อยเกาะขึ้นมา

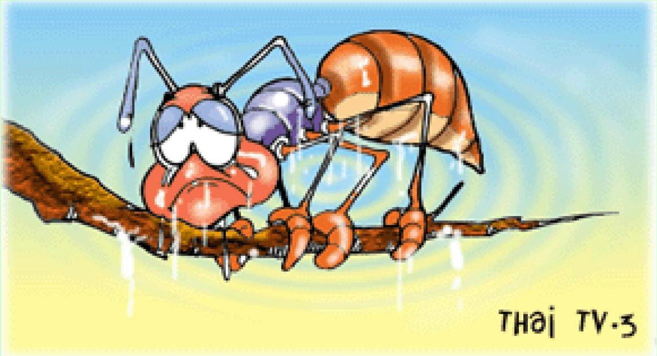

ในที่สุดมดน้อยก็พยายามเกาะขึ้นมาจนได้ จึงได้รอดจากความตาย

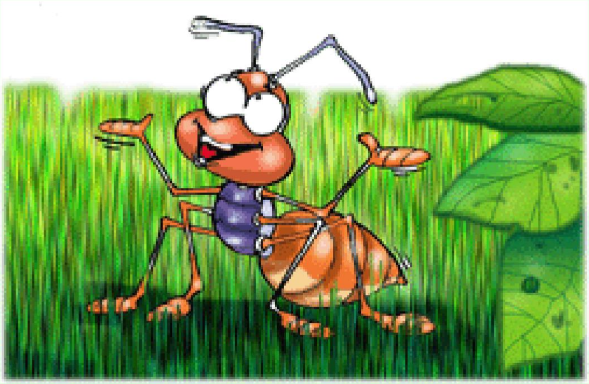

เจ้ามดขอบอกขอบใจลิงแม่ลูกอ่อนเป็นหนักหนา
และสัญญาว่าจะไม่ลืมบุญคุณครั้งนี้เลย

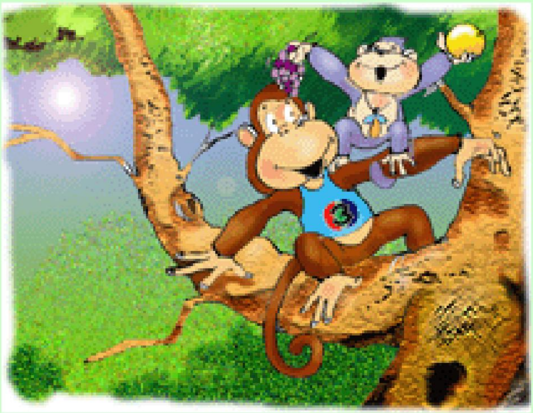

วันต่อมา ลิงแม่ลูกอ่อนก็ออกมาหากินที่ต้นไม้ต้นเดิมอีก เพราะมีผลมากมาย
ในขณะที่กำลังกินผลไม้อยู่นั้น...

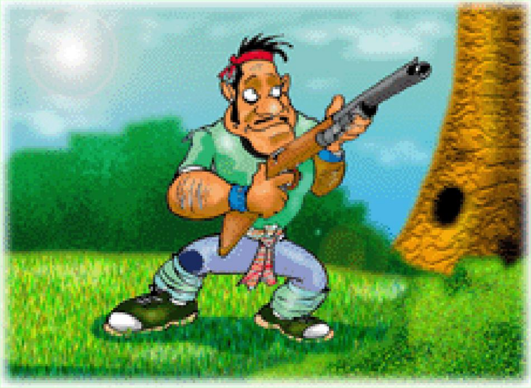

ก็เผอิญมีนายพรานคนหนึ่งกำลังมองหาสัตว์ที่กำลังจะล่า ได้เข้ามาถึงบริเวณนั้น
ลิงแม่ลูกอ่อนยังไม่เห็นนายพราน แต่นายพรานได้เห็นลิงแม่ลูกอ่อนแล้ว
นายพรานจึง..

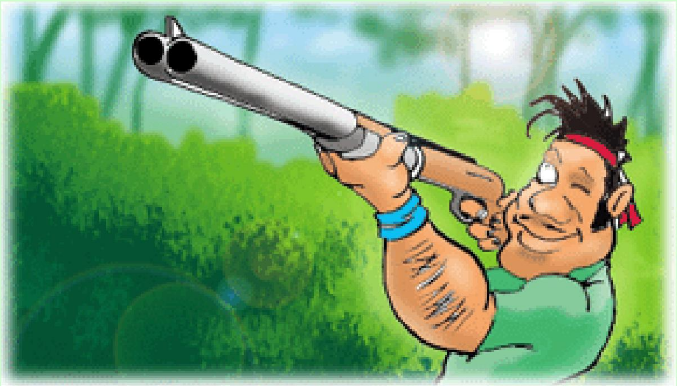

จึงซุ่มอยู่หลังพุ่มไม้ หวังจะยิงแม่ลิงเพื่อเอาลูกลิงไปขาย

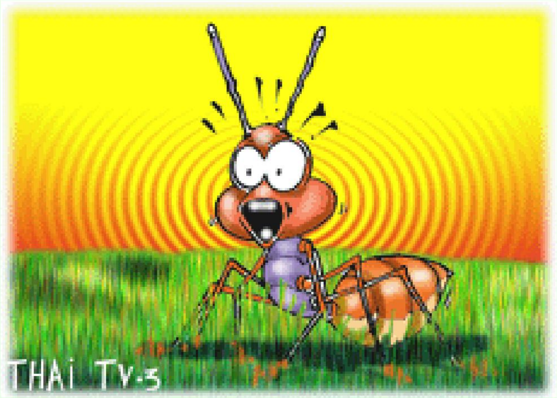

ในขณะที่นายพรานกำลังจะลั่นไกปืน
มดน้อยที่ลิงแม่ลูกอ่อนเคยช่วยไว้ ได้เห็นเหตุการณ์โดยตลอด

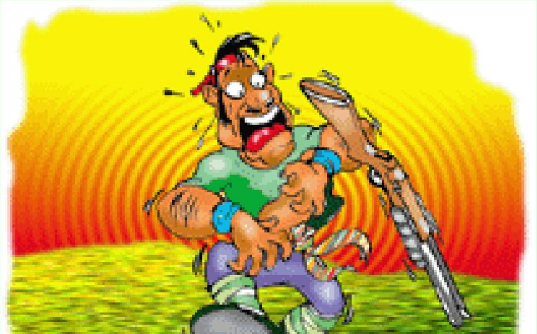

จึงไต่ขึ้นไปกัดตามลำตัวของนายพราน
กัดตรงโน้น กัดตรงนี้ กัดๆๆๆ กัดเท่าที่จะทำได้

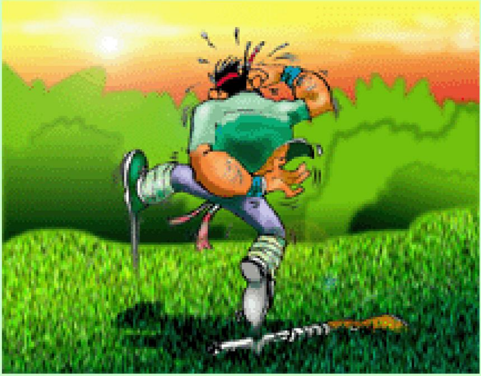

นายพรานสะดุ้งโหยง และสร้างความเจ็บปวดให้ยิ่งนัก ทั้งปวดร้อนปวดแสบ
กระโดดโลดเต้นร้องลั่นจนลิงแม่ลูก อ่อนรู้ตัวว่ามีอันตราย จึงรีบหนีไป

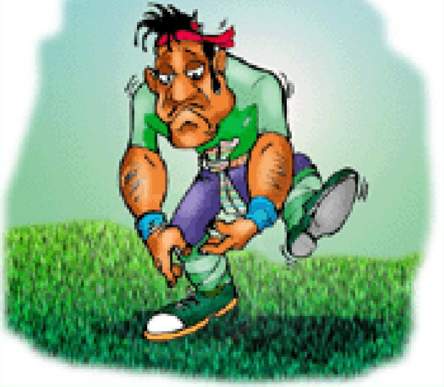

วันนั้นนายพรานไม่ได้อะไรกลับบ้านเลย เขาต้องกลับไปบ้านด้วยความผิดหวัง

ส่วนทางด้านเจ้ามดน้อย ก็สามารถหลบหลีกเงื้อมมือนายพรานมาได้
และดีใจมีความสุขมากที่ได้ช่วยผู้มีพระคุณ รอดชีวิตไปได้อย่างหวุดหวิด

นิทานเรื่องนี้อยากจะบอกว่า

"บุญคุณต้องทดแทน แค้นไม่จำเป็นต้องชำระ น้องๆ อย่าลืมนะว่า เวรย่อมระงับด้วยการไม่จองเวรนะ"